

5. neděle postní rok A (2026)

1. čtení – Ez 37,12-14

Vdechnu vám svého ducha a ožijete.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Toto praví Hospodin Bůh: „Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídlím vás ve vaší zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal“ – praví Hospodin.

Mezizpěv – Žl 130,1-2.3-4.5-6a.6b-8

U Hospodina je slitování, hojné je u něho vykoupení.

Z hlubin volám k tobě, Hospodine,
Pane, vyslyš můj hlas!
Tvůj sluch ať je nakloněn
k mé snažné prosbě!

Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine,
Pane, kdo obstojí?
Ale u tebe je odpuštění,
abychom ti mohli v úctě sloužit.

Doufám v Hospodina,
duše má doufá v jeho slovo,
má duše čeká na Pána
více než strážce na svítání.

Více než strážce na svítání
ať čeká Izrael na Hospodina,
neboť u Hospodina je slitování,
hojné je u něho vykoupení.
On vykoupí Izraele
ze všech jeho provinění.

2. čtení – Řím 8,8-11

Sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobena smrti kvůli hříchu, ale duch je (plný) života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který sídlí ve vás.

Zpěv před evangeliem – Jan 11,25a.26

Já jsem vzkříšení a život, praví Pán; kdo věří ve mne, neumře na věky.

Evangelium – Jan 11,1-45

Já jsem vzkříšení a život.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocen, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí světlo tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu!“ Tomáš – řečený Blíženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, ať zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že

Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili (v žalu) nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. Ale vím i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to (Marie) uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhy (plátna) a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

Homilie

Drazí bratři a sestry,

začněme dnes jednou jednoduchou otázkou, která ale jde přímo k jádru víry:

Jdu za Ježíšem, nebo chci, aby Ježíš šel za mnou?

Jednou zazněl v rádiu rozhovor. Otec jedné známé osobnosti říká: „Při výchově dětí jsem kladl důraz na to nejdůležitější – na jazyk a náboženství.“

Novinářka se podiví: „Náboženství důležitější než matematika?“

A on odpoví: „Kolikrát jste v životě počítala kosinus nebo tangens?“

„Ani jednou.“

„Právě. Ale morální rozhodnutí děláme každý den.“

A to je ono.

Nejde jen o to něco vědět. Jde o to **vidět správně život**. Tady je připomínka pro rodiče, když děti posílají na různé kroužky, ale na náboženství pro děti zapomínají. **Vidět správně život!**

A právě to nás dnes učí Ježíš u hrobu Lazara. Jsme v Ježíšově škole! Tak se dejme do vyučování!

1. lekce: Když Bůh nejedná podle našich představ

Evangelium říká:

Ježíš miloval Martu, její sestru i Lazara.

A přesto nepřišel včas.

Marie i Marta říkají:

„Pane, kdybys tu byl, náš bratr by nezemřel.“

To je věta, kterou známe i my.

Kolikrát jsme ji vyslovili v různých podobách:

„Bože, proč jsi nezasáhl?“ „Kde jsi byl?“

To je lidské myšlení. Přirozené.
Ale Ježíš nás vede dál.

**Boží přítomnost neznamena, že se vyhneme smrti a utrpení.
Boží přítomnost znamena, že smrt nemá poslední slovo.**

My vidíme jen kousek – zmatek, bolest, chaos.
Bůh vidí celek – smysl, který se teprve ukáže.

Kdo zůstane jen na povrchu, nepochopí.
Kdo jde hlouběji, začne tušit, že Boží jednání má vždy větší horizont.

2. lekce: Každý z nás je Lazar

Lazar není jen někdo z evangelia.

Lazar jsme my. Každý z nás někdy zakusil smrt – ne těla, ale srdce:

hřích, uzavřenost, prázdnotu.

A právě do toho zaznívá Ježíšův hlas:
„Vyjdi ven!“

To je výzva pro každého z nás:

Vyjdi ze svého sobectví.

Vyjdi ze své uzavřenosti.

Přestaň se točit jen kolem sebe.

Ježíš volá hlasitě, protože my jsme často „jinde“.

Žijeme ve světě těla, starostí, hluku – a málo slyšíme hlas ducha.

A přesto ten hlas zaznívá znovu a znovu.

3. lekce: Život bez svobody není plný život

Lazar vychází z hrobu. Žije.

Ale je svázaný. A Ježíš říká:

„Rozvažte ho a nechte ho chodit.“

To je obraz našeho života.
Můžeme být „živí“ – a přitom svázaní:

- minulostí,
- vinou,
- návyky,
- vztahy, které nás drží dole.

A právě proto Ježíš dává církvi dar odpuštění- svatou zpověď.

Když člověk vyznává hřích, je jako Lazar vycházející z hrobu.
Ale potřebuje být rozvázan.

A kdo to zažil, ví:
odpuštění přináší svobodu a radost.

4. Lekce: Lazar není cíl – je znamení

Lazar se vrátil do života. Ale jen na čas. Znovu zemřel. To znamená: ten zázrak není konec. Je to ukazatel.

Ježíš říká: „Já jsem vzkříšení a život.“

Nejde jen o návrat k tomu, co bylo.
Jde o **nový život – věčný.**

Život, který pramení z kříže.
Z jeho probodeného srdce.

A ten je určen každému, kdo se mu otevře.

5. Lekce: Ježíš pláče

A pak přichází jeden z nejsilnějších momentů evangelia: **Ježíš zaplakal.**

Bůh pláče. To znamená:
Bůh není vzdálený.

Bůh není chladný.
Bůh je blízko – i v bolesti.

A to je pro nás důležité:
víra neznamená, že nebudeme plakat.

Víra znamená, že v tom nejsme sami. Když pláčeme nad ztrátou,
nad smrtí, nad bolestí –
není to slabost.

A nemáme si říkat: „Neplač.“
Spíš: **plač – ale neztrácej naději.**

A co na závěr? drazí bratři a sestry...

Ježíš nás dnes učí dívat se jinak.

Nechce, abychom ho vedli my.
Chce, abychom šli za ním.

Protože jen on ví, kam jít. Jen on přináší život. Jen on může říct i
do naší smrti: „Vyjdi ven.“

A tak ho prosme:

Pane, nauč nás jít za tebou.

Nauč nás vidět tvýma očima.

A dej nám odvahu vyjít ze všeho, co nás svazuje –
abychom mohli opravdu žít. Amen.